

підготовлено проєкт змісту методичних рекомендацій;

Результати дослідження оприлюднено на конференціях, вебінарах, семінарах, круглих столах, а також у статтях і тезах, що сприяло поширенню результатів наукових досліджень у професійній спільноті.

Дидактико-методичні концепти оцінювання навчальних досягнень учнів 7 класу гімназії у процесі навчання іноземної мови

*І. О. Горошкін,
кандидат педагогічних наук,
старший науковий співробітник,
відділу навчання іноземних мов
Інституту педагогіки НАПН України*

Згідно із Законом України «Про повну загальну середню освіту», основними видами оцінювання є формувальне, поточне, підсумкове (тематичне, семестрове, річне), державна підсумкова атестація та зовнішнє незалежне оцінювання. Оцінювання навчальних досягнень у НУШ зазнало змін: замість традиційного визначення рівня знань, умінь і навичок учнів акцент змістився на оцінювання їхнього поступу в опануванні мови. Учителі зосереджуються не лише на результатах, а й на потенціалі учнів, їхній здатності застосовувати знання на практиці.

У 7 класах орієнтиром для оцінювання є рівень володіння іноземною мовою B1, що відповідає Загальноєвропейським рекомендаціям. У процесі оцінювання важливо враховувати функції оцінювання: для учнів воно виконує інформаційну, мотиваційну, формувальну та розвивальну функції. Для вчителя це також діагностувальна, аналітична й прогностична функції.

У процесі дослідження було визначено критерії оцінювання міжкультурної іншомовної комунікативної компетентності учнів гімназії: *ціннісний* (ставлення учнів до навчання іноземної мови, розуміння її ролі в житті сучасної людини, прагнення самовдосконалюватися в навчанні іноземної мови); *знаннєвий* (характеризує рівень здобутих учнями знань іноземної мови, зокрема словниковий запас, оволодіння граматичними конструкціями, соціокультурними відомостями тощо); *діяльнісний* (реалізація всіх видів мовленнєвої діяльності – аудіювання, читання, говоріння, письмо; здатність до навчальної взаємодії в парах і групах; здатність до дослідження та експериментування тощо); *рефлексійний* (здатність аналізувати власну навчальну діяльність, а також діяльність інших осіб, здійснювати об'єктивне самооцінювання і взаємооцінювання; визначати оптимальні шляхи і способи вдосконалення навчальних результатів).

Невід'ємним складником освітнього процесу в сучасній школі є самооцінювання і взаємооцінювання учнів, що допомагає їм відстежувати

власний поступ у досягненні освітніх результатів з іноземної мови, виявляти сильні і слабкі сторони, визначати шляхи подолання труднощів.

Як складник формувального оцінювання самооцінювання і взаємооцінювання мають значний вплив не тільки на предметні результати, а й на міжпредметні, оскільки обидва види сприяють формуванню низки ключових компетентностей учнів.

Компетентнісний підхід до оцінювання забезпечує ефективний розвиток комунікативних і соціокультурних умінь учнів, готуючи їх до використання іноземної мови в реальному житті.

Медіація як навчальна стратегія формування іншомовної соціокультурної компетентності учнів

*С. С. Печенізька,
кандидат філологічних наук, доцент,
провідний науковий співробітник
відділу навчання іноземних мов
Інституту педагогіки НАПН України*

У сучасному полікультурному світі метою навчання іноземних мов, зокрема англійської – всесвітньо визнаної мови міжнародного спілкування – стає її використання як універсального інструменту в діалозі культур і цивілізацій. Це викликає потребу формування відповідної іншомовної соціокультурної компетентності та перегляд традиційних підходів до навчання в освітніх закладах, оскільки йдеться не лише про опанування мови, але й іноземної культури. Саме тому зараз у сфері освіти України все більшої популяризації у закладах загальної середньої та вищої освіти набуває поняття «**медіації**» як навчальної стратегії глибокого розуміння мови й іншомовної культури (у процесі як вербального, так і невербального спілкування з іноземцями). Так, згідно з **Загальноєвропейськими Рекомендаціями з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання** «Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment» (2020) від Council of Europe, «медіація» може трактуватися як «процес проникнення в мову ('*linguaging*') через фасилітацію розуміння та комунікації» [2, с. 35].

Зазначена методична проблема є відносно новою: зарубіжні науковці почали її обговорювати у 1990-х роках. Досліджувалося явище медіації та особливості здійснення медіативної діяльності (Байрам М.), зокрема її психологічні аспекти (Віаджіо С.), було визначено компоненти змісту медіації, а також функції міжкультурного медіатора (Зарате Ж.). Серед вітчизняних науковців проблему медіації у процесі навчання іноземних мов досліджували: Волік В. (письмові форми медіації для підготовки студентів-фахівців: запропоновано систему медіативних стратегій), Пасічник О. (медіація як особливий вид комунікативної навчальної діяльності, діяльність медіатора), Швороб Л. (міжкультурний підхід у навчанні іноземних мов та роль вчителя-медіатора). Цей перспективний стратегічний освітній напрям вимагає